

Barangolás idegen tájakon

A nevem Psóra Krisztina Alexandra. A Székesfehérvári Szakképzési Centrum Bugát Pál Középiskolája 10. osztályos tanulója vagyok. Az utóbbi napokban részt vettem az iskola cserediák programjában. Amikor értesültem erről a lehetőségről egyből kedvet kaptam hozzá, mivel nagyon érdekesnek ígérkezett. Ezt a felejthetetlen élményemet szeretném megosztani Önökkel.

Először is szeretnék ennek a programnak a múltjáról, szervezési hátteréről mesélni. 2000-ben kezdődött el az egész Kovács Mária és Jaczó Jenő bugátos tanárok szervezésével. Ők egy nemzetközi röplabda tornán ismerkedtek meg az egyik csapat edzőjével. A tanárnő és a tanár úr sportkapcsolatot szeretett volna kialakítani velük, azonban nekik már volt egy másik csapattal kapcsolatuk. A német edző csapat helyett egy iskolát talált a számukra. Áprilisban az iskola igazgatója, igazgatóhelyettese és testnevelés tanára érkezett hozzánk és aláírták az együttműködési szerződést. Még az év szeptemberében érkeztek az első diákok hozzánk. A város felkérte Kovács Mária tanárnőt, hogy rendezze meg az Európa Napi Diákgálát az Országalmánál, amin német vendégeink is részt vettek. Az iskolák közti kapcsolat folyamatosan mélyül. Az utazások programja változatos, így mindenki megtalálja a számára kedveset. Sok máig tartó barátság született az évek során.

Május 29.-én 15 diák két kísérő tanárral (Kovács Mária, Kovácsné Ámos Andrea), és a sofőrrel az oldalán vágott neki az útnak, az iskola épülete elől. Mindenki nagyon izgult, valamint volt bennünk egy kis félelem érzet is azzal kapcsolatban, hogy sikerül e megérinteni magunkat egy idegen helyen.

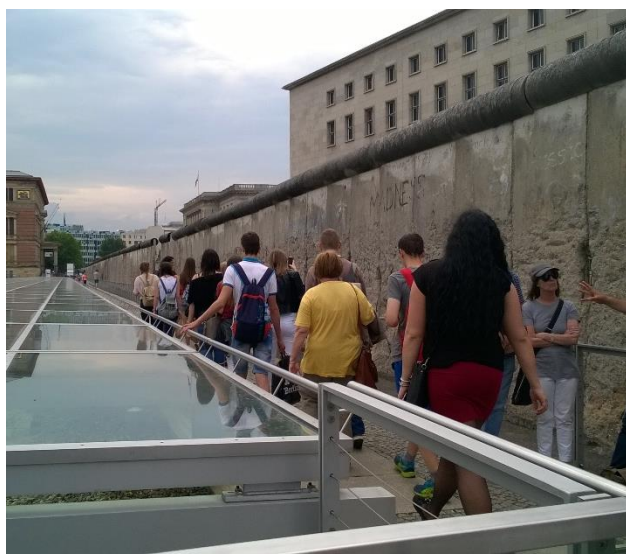
Az utunk először Prágába vezetett. Az út hosszú és fárasztó volt, de megérte. Amikor megérkeztünk metróra szálltunk, majd elsétáltunk a Károly hídra. A hídon eleget tettünk egy régi szokásnak, mely szerint, ha megérintjük Nepomuki Szent János szobrát szerencsénk lesz, és egyszer

visszatérünk Prágába. Ezek után a várnegyedert jártuk körbe. Sok szép épületet csodáltunk meg köztük az Óvárosi téren az órajátékot, melyet Orlojnak neveznek. Este Prága mellett egy kempingben szálltunk meg. A kemping nagyon

szép és csendes volt. Az éjszaka élvezhettük a természet csodálatos hangjait.

Másnap Berlin felé vettük az irányt. Berlinben felszálltunk egy buszra, ami a város fő nevezetességeinél halad el. Sok mindent megcsodáltunk, köztük a Reichstagot és a Berlieni fal

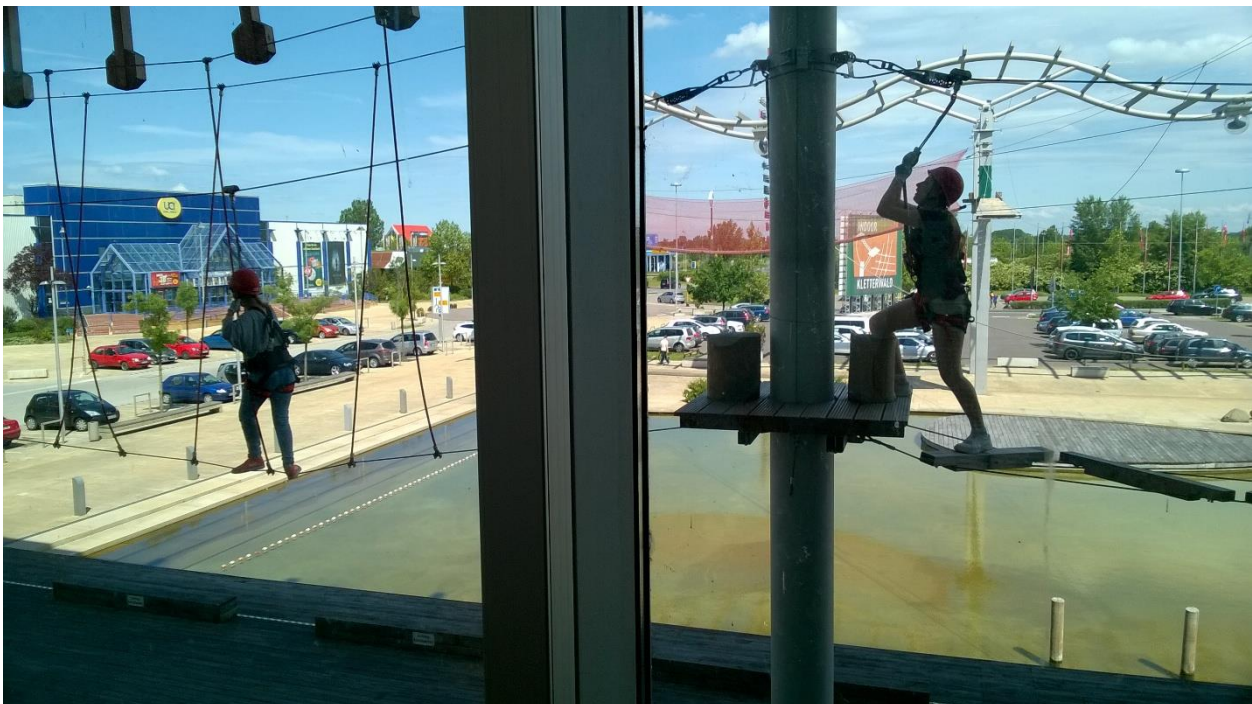
maradványait. Berlin egy igazi világváros. A régi NDK területén lévő épületek felújítása miatt az utak, illetve a törmelékek miatt a járdák néhol le voltak zárva. A már kész épületek csodálatos látványt nyújtottak.

(Berlini fal maradványai)

(Reichstag)

Berlin után célba vettük Hohenmölsen. Ahogy közeledtünk egyre jobban izgultunk, hogy milyen lesz. Egy útlezárás miatt késve értünk az Agricola Gimnázium elé. A fogadóink már vártak bennünket. Bemutattak minket egymásnak, majd mindenki a saját fogadójával haza indult.

Másnap mindenki más módon jött iskolába a cserediákjával, ki gyalog, ki autóval, ki busszal. Az iskola hatalmas és gyönyörű volt. Minden teremben volt digitális tábla és / vagy írásvetítő. Az első két órára beültünk mi is. Én és még három diáktársam csillagászat és földrajz órára mentünk be. Az órákon a tanárok próbálták minket is bevonni a munkába. A tanítás után kalandparkba mentünk a

németekkel. Nagyon izgalmas volt. Mindenki nagyon élvezte. A délelőtti program után a cserediákokkal elbusoztunk a Mondsee-hez. A Mondsee egy bányászó tó Hohenmölsen mellett. A természet mára már teljesen visszafoglalta a régi bányászó területét. Az egyik része strandnak van kialakítva. Ott beszélgettünk, fociztunk. Este egy pizzázóban vacsoráztunk. A nap végén mindenki fáradtan indult haza.

A szerdai napon az iskola gyereknapi alkalmából sportnapot tartott. A tornatermük nagyon modern és jól felszerelt. A pályát hálókkaal 3 részre osztották. Minden részén más - más sportot lehetett kipróbálni; volt futball, kidobó és floorball. Többen is csatlakoztak közülünk a játékokhoz. Mi, akik a lelátón maradtunk buzdítottuk őket. A sportolás után az iskola egyik tanára körbe akart minket vezetni a tó körül, de a rossz időjárási viszonyok miatt nem tudtuk a kirándulást teljesen kivitelezni. Az iskolában megrendezésre került a hagyományos röplabdamerkőzés a magyarok és a németek között. A meccset a magyar csapat nyerte. Utána vegyes csapatokkal folyt tovább a játék. A délután nagy részét a Mondsee-nél a strandon töltöttük. A cserediákok készítettek nekünk vacsorát, ami grillezett német kolbász és steak volt. Voltak, akik bemerészkedtek a vízbe. Elmondásuk szerint meleg volt a víz, de többen kételkedtek ebben, ezért ők csak a lábukat lógatták bele.

Csütörtökön szintén beültünk két órára reggel, majd a cserediákok meghívtak minket fagyizni. Az ebéd után a napot focizással töltöttük. Este az egyik cserediáknál vacsoráztunk. Az egész csapat ott volt. Ez volt talán a legjobb nap. Az asztalnál már nem, mint magyarok és németek ültünk ott, akik nem ismerik egymást és nem beszélgetnek, hanem mint barátok. Nagyon jól szórakoztunk. Mindenki úgy érezte, hogy,, Igen, ez egy igazán jó csapat”.

Másnap nehéz szívvel búcsúztunk el a vendéglátóinktól. Mindenki szép és kellemes élményekkel gazdagodott. Jó barátságok jöttek létre ez alatt a néhány nap alatt. Örülök, hogy részese lehettem ennek a csodának.